

Littafin Daniyel - Na Dari da Sha Uku

Bayyanar Aikace-aikacen Sau Uku na Annabci: Fahimtar Muhimmancin 11 ga Satumba, 2001, a Cikin Mahallin Littafi Mai Tsarki

Jeff Pippenger
2024-03-03

Lokacin da Ubangiji ya mai da mutanensa na kwanaki na ƙarshe ga “tsoffin hanyoyi” na Irmiya a ranar 11 ga Satumba, 2001, tuni ya riga ya bayyana ƙa’idar aikace-aikacen annabci sau uku.

Ga abin da Ubangiji ya ce, Ku tsaya a kan hanyoyi, ku duba, ku tambayi tsoffin hanyoyi, inda hanya mai kyau take, ku yi tafiya a cikinta, za ku kuwa sami hutawa ga rayukanku. Amma suka ce, Ba za mu yi tafiya a cikinta ba. Na kuma sa masu tsaro a kanku, ina cewa, Ku saurari ƙarar ƙaho. Amma suka ce, Ba za mu saurara ba. Irmiya 6:16, 17.

Sa’ad da Ubangiji ya maido mutanensa zuwa tsofaffin hanyoyi, za su sami hutu (ruwan sama na ƙarshe), sa’an nan kuma aka ba masu tsaro saƙon ƙaho. Dukan annabawa suna bayyana ƙarshen kwanaki na ƙarshe da cikakkiyar daidaito, saboda haka saƙon ƙahon kwanaki na ƙarshe zai zama ƙaho na ƙarshe, wato ƙaho na bakwai, wanda shi ne masifa ta uku.

Sa’ad da mutanensa na kwanaki na ƙarshe suka fara tafiya cikin tsofaffin hanyoyi, sai aka gane cewa siffofin bala’i na fari sun bayyana wani takamaiman jagora na tarihi na alama (Mohammed), kuma bala’i na biyu ma ya yi haka nan (Osman). Aka gano cewa kowanne daga cikin ƙahonin farko hudu shi ma yana da takamaiman shugabanni na alama domin a gane ƙahon; sannan kuma aka fahimci cewa Osama bin Laden shi ne jagoran alama na bala’i na uku.

An danganta Mohammed da Larabawa, kuma Osman ya kasance alamar Daular Usmaniyya a Turkiyya, kuma Osama bin Laden ya wakilci ta’addancin Musulunci na duniya baki ɗaya, ko da yake shi, kamar Mohammed, Balarabe ne.

An kuma gane cewa masifa ta fari ta raunana rundunonin Roma, kuma masifa ta biyu ta kashe rundunonin Roma. Daga nan aka gane 11 ga Satumba, 2001 a matsayin lokacin da Musulunci na masifa ta uku ya raunana rundunar Roma (Amurka), amma cewa a lokacin dokar Lahadi zai kashe rundunar Roma, yayin da Amurka take kaiwa ga ƙarshenta a matsayin masarauta ta shida ta annabcin Littafi Mai Tsarki, kuma ta mika ikon mulkinta na ƙasa ga haɗin kai mai sassa uku na maciji, dabbar, da annabin ƙarya.

An gane cewa Amurka ita ce dabbar duniya mai ƙahoni biyu na iko. Wata babbar siffa ta annabci ta dabbar duniya ita ce tana sauyawa daga ɗan rago zuwa maciji. A ma’anar annabci, ƙahoni suna wakiltar ƙarfi, kuma ƙarfin dabbar duniya shi ne Republicanism da Protestantism, waɗanda aka wakilta a matsayin ƙahoni biyu na dabbar duniya. Amma yanzu a kwanaki na ƙarshe, ƙarfafa biyu na dabbar duniya sun sauya zuwa ikon soja da ƙarfin tattalin arziki. A ranar 11 ga Satumba, 2001, Musulunci na masifa ta uku ya buge duniya, alama ta dabbar duniya, Pentagon, alama ta ƙarfin ikonta na soja, da Hasumiyoyi Biyu a Birnin New York, alama ta ƙarfin tattalin arzikinta.

Sa'ad da kuma aka gane cewa tarihin farkon bala'i na farko, da tarihin karshen bala'i na biyu, dukansu sun gabatar da misali na hatimtar mutane dubu dāri da arba'in da huɗu, sai aka gane cewa a isowar bala'i na uku, lokacin da aka rushe manyan gine-ginen New York, an nuna cewa aikin hatimtar mutane dubu dāri da arba'in da huɗu ya riga ya fara.

“Yanzu kuwa an zo da maganar da na furta cewa dole ne a share New York da wata babbar igiyar ruwa? Wannan ban taɓa faɗa ba. Na dai faɗa ne cewa, sa'ad da nake kallon manyan gine-ginen da ake ta ginawa a can, bene a kan bene, ‘Wane irin munanan al'amura ne za su faru sa'ad da Ubangiji zai tashi ya girgiza kasa da firgici mai tsanani! Sa'an nan kalmomin Ru'ya ta Yohanna 18:1–3 za su cika.’ Dukan sura ta goma sha takwas na Ru'ya ta Yohanna gargadi ne game da abin da yake zuwa bisa duniya. Amma ba ni da wani haske na musamman dangane da abin da yake zuwa bisa New York, sai dai kawai na san cewa wata rana manyan gine-ginen da suke can za a jefar da su kasa ta wurin juyawa da kifar da ikon Allah. Daga hasken da aka ba ni, na san cewa hallaka tana cikin duniya. Kalma guda daga Ubangiji, taɓawa guda kuma daga ikonsa mai girma, kuma waɗannan manyan gine-gine za su fāɗi. Al'amura za su faru waɗanda tsoronsu ba za mu iya tunaninsa ba.” Review and Herald, 5 ga Yuli, 1906.

“hallakar da take cikin duniya,” ita ce dābi'ar Musulunci, gama an wakilta dābi'arsa a matsayin Apollyon da Abaddon a sura ta tara, aya ta goma sha dāya ta Wahayin Yahaya.

Kuma suna da sarki a kansu, wanda shi ne mala'ikan ramin marar iyaka, wanda sunansa a cikin harshen Ibraniyanci shi ne Abaddon, amma a cikin harshen Helenanci sunansa Apollyon. Ru'ya ta Yohanna 9:11 (TARA GOMA SHA DAYA).

Ma'anar sunan, ko halin, sarkin da yake mulkin Musulunci, duka a cikin Ibraniyanci da Helenanci, kamar yadda sunaye biyu suke wakilta, ita ce “mutuwa” da “hallaka,” waɗanda suka zo a ranar 11 ga Satumba, 2001, sa'ad da aka rushe manyan gine-ginen New York. A wannan lokaci ne, Ru'ya ta Yohanna sura ta goma sha takwas, ayoyi na dāya zuwa uku, suka fara cika.

An gane cewa ambaton farko na mutumin jeji na Musulunci a cikin littafin Farawa ya yi amfani da kalmar Ibraniyanci ta “jakan jeji na Larabawa,” wadda aka fassara a cikin ayar a matsayin “mutumin jeji.” Alamar Musulunci ita ce dangin doki, kuma a cikin Ru'ya ta Yohanna sura ta tara, an kuma wakilta shi a matsayin dokin ya'ki. A kan tsattsarkan jadawalan Habakkuk, waɗanda aka sanar da mutanen Allah cewa “bai kamata a canja su ba,” an kuma wakilta Musulunci ta wurin dawakan ya'ki.

Kuma mala'ikan Ubangiji ya ce mata, Ga shi, kina da ciki, za ki haifi dā namiji, za ki kuma sa masa suna Ishma'el; domin Ubangiji ya ji ba'kin cikin wahalarki. Kuma shi zai zama mutum mai kamar jakin jeji; hannunsa zai yi gāba da kowane mutum, hannun kowane mutum kuma zai yi gāba da shi; zai kuma zauna a gaban dukan 'yan'uwansa. Farawa 16:11, 12.

Ambaton farko game da haihuwar Ishma'ilu tana da alaƙa da “kuntatawa,” wadda ta zama babban alama mai alaƙa da Musulunci.

To, Sarai matar Abram ba ta haifa masa 'ya'ya ba; kuma tana da baiwa, 'yar Masar, wadda sunanta Hagar. Sai Sarai ta ce wa Abram, Ga shi yanzu, Ubangiji ya hana ni haihuwa; ina

rokonka, ka shiga wurin baiwata; watakila zan samu 'ya'ya ta wurinta. Kuma Abram ya saurari muryar Sarai. Farawa 16:1, 2.

A cikin wannan farkon ambaton addinin Musulunci din nan guda ɗaya, kamar yadda aka wakilta ta wurin haihuwar Isma'ilu, an nanata miƙa kai. Tunanin miƙa kai muhimmin ginshiki ne na addinin Musulunci. Kalmar “Musulunci,” an samo ta ne daga kalmomin Larabci guda biyu, “salaam,” wadda ke nufin “salama”, da “aslama,” wadda ke nufin “miƙa kai” ko “sallamawa”. Musulunci yana koyar da cewa ya kamata muminaɗi su miƙa nufinsu ga nufin Allah (God) a cikin kowane fanni na rayuwa. Da Saratu ta gane cewa ta yi mummunar shawara sa'ad da ta ƙarfafa Ibrahim ya auri Hajara kuma ya haifi Isma'ilu, sai ta sami izini daga Ibrahim ta yi wa Hajara tsanantawa, abin da ya sa Hajara ta gudu daga gidan Ibrahim. A can ne ta karɓi saƙo daga mala'ikan.

Amma Abram ya ce wa Sarai, Ga baiwarki tana hannunki; ki yi da ita yadda ya gamshe ki. Da Sarai kuwa ta tsananta mata, sai ta gudu daga gabanta. Sai mala'ikan Ubangiji ya same ta a bakin maɓuɓɓugar ruwa a cikin jeji, a bakin maɓuɓɓugar da take kan hanyar zuwa Shur. Sai ya ce, Hagar, baiwar Sarai, daga ina kika fito? Kuma ina za ki tafi? Ta kuwa ce, Ina gudu daga gaban uwargidata Sarai. Sai mala'ikan Ubangiji ya ce mata, Ki koma wurin uwargidarki, ki kuma miƙa kanki a ƙarƙashin hannunta. Sai mala'ikan Ubangiji ya ce mata, Zan riɓaɓɓanya zuriyarki ƙwarai, har ba za a iya ƙidaya ta ba saboda yawanta. Sai mala'ikan Ubangiji ya ce mata, Ga shi, kina da ciki, za ki haifi ɗa, kuma za ki sa masa suna Isma'ilu; gama Ubangiji ya ji wahalarki. Kuma zai zama mutum kamar jaki na jeji; hannunsa zai kasance gāba da kowa, hannun kowa kuma gāba da shi; kuma zai zauna a gaban dukan 'yan'uwansa. Farawa 16:6–12.

Takurawar Musulunci, “miƙa kai” wadda take wakiltar halin addinin Musulunci, da kuma rawar Musulunci, dukkansu suna cikin ambaton farko na Ishmael, kuma suna wakiltar DNA na annabci na Musulunci wanda annabawar uku ta littafin Ru'ya ta Yohanna ta wakilta. Da zarar Ubangiji ya kawo mutanensa zuwa tsoffin hanyoyin Irmiya, sai kuma suka gane cewa “iskoki huɗu” waɗanda mala'iku huɗu na Ru'ya ta Yohanna sura ta bakwai suke riƙe su a kange, su ne a takamaiman ma'ana iskoki huɗu na Musulunci.

“Mala'iku suna riƙe da iskokin huɗu, waɗanda aka wakilta su a matsayin doki mai fushi yana neman kubcewa ya yi hanzarin ratsa fuskar dukan duniya, yana ɗauke da hallaka da mutuwa a tafarkinsa.” Manuscript Releases, juzu'i na 20, 217.

“Dokin fushi” na Musulunci wanda shi ne kuma “iskoki huɗu” waɗanda ake “riƙewa” yayin da ake kammala hatimcewar dubu ɗari da arba'in da huɗu, suna ɗauke da “mutuwa da hallaka” (Abaddon da Apollyon) a cikin “tafarkinsu.” Kamar yadda kuntatawar da aka sa wa Hajar ta sanya wancan sifar annabci a cikin alamar Musulunci, haka nan iskoki huɗu da dokin fushi dukansu an riƙe su, kuma da wannan gaskiya ta tabbata a wurin, sai aka gane cewa farkon masifa ta fari yana nuna wata kuntatawa a kan Musulunci kamar yadda umarnin tarihi na Abubakar ya wakilta.

Kuma aka umarce su kada su cutar da ciyawa ƙasa, ko wani abu mai kore, ko kuwa wani itace; sai dai mutanen nan kaɗai waɗanda ba su da hatimin Allah a goshinsu. Ru'ya ta Yohanna 9:4.

Layi bisa layi, farkon masifa ta biyu, wadda a cikin ninkin sau uku na aikace-aikacen masifu uku aka dora a kan farkon masifa ta farko, yana bayyana sakin mala'iku hudu, waɗanda a cikin ayar suke wakiltar sakin babban jihadi na biyu na Musulunci.

Yana ce wa mala'ika na shida mai kaho, Ka kwance mala'iku hudu da aka ɗaure a babban kogin Yufiretis. Ru'ya ta Yohanna 9:14.

Saboda haka aka fahimta cewa, a farkon masifa ta uku, za a sake Musulunci kuma a ɗaure shi a lokaci guda, abin da shi ne ainihin shaidar 'Yar'uwa White.

“A wancan lokaci, yayinda aikin ceto yake gab da rufewa, wahala za ta zo a kan duniya, al'ummai kuma za su yi fushi, duk da haka za a kame su domin kada su hana aikin mala'ika na uku. A wancan lokaci kuma 'ruwan sama na karshe,' wato wartsakewa daga gaban Ubangiji, zai zo domin ya ba da iko ga murya mai karfi ta mala'ika na uku, kuma ya shirya tsarkaka su tsaya daram a lokacin da annoba bakwai na karshe za a zubo.” Early Writings, 85.

Sa'ad da aka binciki tarihin Musulunci, an gano cewa yaƙe-yaƙe da nasarorin Musuluncin Larabawa na masifa ta fari, ana fahimtarsu a cikin Musulunci a matsayin “babban jihadi na farko”, kuma yaƙin Daular Usmaniyya da ya fara sa'ad da aka sake mala'iku hudun, ana fahimtarsa a cikin Musulunci a matsayin “babban jihadi na biyu”. Cikin daidaituwa da wannan aikace-aikace sau uku, Musulunci ya gaskata cewa babban jihadi na uku kuma na karshe ya fara a ranar 11 ga Satumba, 2001. Kamar yadda William Miller ya taɓa rubutawa, “Tarihi da annabci, sun yi daidai.”

Aiwatar da “layi bisa layi” na sakewa da kuma takaita lokaci guda, kamar yadda aka wakilta ta wurin dora farkon layin annabci na masifun farko da na biyu ɗaya a kan ɗaya, an tabbatar da shi sarai ta wurin Ruhun Annabci; kuma nan da nan bayan Musulunci ya kai hari a ranar 11 ga Satumba, 2001, Shugaba George W. Bush ya dora wa Musulunci takaita a faɗin duniya ta wajen ƙaddamar da yaƙinsa da ta'addanci. Sakewa da kuma takaita “dokin fushi” na Musulunci a lokaci guda, Littafi Mai Tsarki ya tabbatar da su, haka kuma Ruhun Annabci, da kuma tarihi ma.

Waɗanda suke “bin Dan Ragon” su koma ga tsoffin hanyoyin Millerite suna samun “hutun,” wanda shi ne ruwan sama na karshe, wanda 'Yar'uwa White ta bayyana cewa yana farawa sa'ad da al'ummai suka fusata, duk da haka ana riƙe su a kame, kamar yadda aka yi a ranar 11 ga Satumba, 2001.

“A wancan lokaci, yayin da aikin ceto yake gab da kammaluwa, wahala za ta zo bisa duniya, al'ummai kuma za su yi fushi, duk da haka za a hana su wuce gona da iri domin kada su hana aikin mala'ika na uku. A wancan lokaci 'ruwan sama na karshe,' ko kuwa wartsakewa daga gaban Ubangiji, zai zo domin ya ba da iko ga babbar murya ta mala'ika na uku, kuma ya shirya tsarkaka su tsaya a lokacin da annobai bakwai na karshe za a zubo.” Early Writings, 85.

Waɗanda suke “bin Dan Ragon” komawa ga tsofaffin hanyoyin Milleriyawa suna samun “hutun,” wato ruwan sama na karshe zamani, wanda Sister White ta bayyana cewa ya fara ne sa'ad da babban mala'ikan Ru'ya ta Yohanna goma sha takwas ya sauko a ranar 11 ga Satumba, 2001.

“Ruwan sama na karshe zai sauko a kan mutanen Allah. Mala'ika mai karfi zai sauko daga sama, kuma dukan duniya za ta haskaka da ɗaukakarsa.” Review and Herald, Afrilu 21, 1891.

Wancan mala'ika mai karfi ya sauko sa'ad da aka ruguza gine-ginen New York, aka fara hatimce dubu dari da arba'in da huɗu, kuma ruwan sama na ƙarshe ya fara yayyafi. Waɗanda aka bishe su aka komo da su ga tsofaffin hanyoyin Irmiya, suka kuma sami “hutun,” wato ruwan sama na ƙarshe, a sa'an nan suka gane cewa “hutu da wartsakewa” na Ishaya shi ma ruwan sama na ƙarshe ne, amma kuma ya kasance shaidar gwajin da a ranar 11 ga Satumba, 2001 ya fuskanci mutanen Allah, musamman ma “mazan masu ba'a” waɗanda suka “yi mulkin Urushalima”. Suka fahimci cewa gwajin na da fuska biyu, domin yana wakiltar sakon Musulunci na annoba ta uku, kuma daidai wannan muhimmanci, yana wakiltar hanyar Littafi Mai Tsarki da ta kafa sakon ruwan sama na ƙarshe.

Ga waɗanda ya ce musu, Wannan ne hutun da za ku sa gajiyayyu su huta da shi; wannan kuma shi ne wartsakewa: duk da haka ba su yarda su ji ba. Amma maganar Ubangiji ta zama a gare su umarni a kan umarni, umarni a kan umarni; layi a kan layi, layi a kan layi; kaɗan a nan, kaɗan a can; domin su tafi, su faɗi a baya, a karya su, a sa musu tarko, a kuma kama su. Saboda haka ku ji maganar Ubangiji, ku mutane masu reni, masu mulkin wannan jama'a da yake a Urushalima. Ishaya 28:12–14.

Tafiya cikin tsofaffin hanyoyi ta ba mutanen Allah na kwanaki na ƙarshe damar ganin cewa misalin budurwai goma, wanda “yana kwatanta kwarewar mutanen Adventist,” zai sake cika “har da kowane harafi,” a lokacin hatimcewar dubu dari da arba'in da huɗu. Shaidar tarihin da aka fara cika misalin a cikinsa ta nuna cewa Habakkuk sura ta biyu tana da alaƙa kai tsaye da misalin, kuma tana daga cikinsa. Saboda haka “muhawarar” da ke cikin Habakkuk biyu ta wakilci gwajin hutun nan da wartsakewar nan da mutanen masu izgili suka ƙi su ji. Yayin da amintattun masu nazarin Littafi Mai Tsarki suka ci gaba da binciken tsofaffin hanyoyi, sai suka gane cewa ba misalin budurwai goma kaɗai ba, da Habakkuk biyu, suke annabci ɗaya, amma haka ma Ezekiyel sura ta goma sha biyu.

Wani ɓangare na annabcin Ezekiyel shi ma ya zama tushen ƙarfi da ta'aziyya ga masu bi: “Maganar Ubangiji ta zo gare ni, tana cewa, ‘Dan mutum, mece ce wannan karin magana da kuke da ita a ƙasar Isra'ila, kuna cewa, Kwanaki suna ta tsawaita, kuma kowane wahayi yana faɗuwa? Saboda haka ka faɗa musu, Ga abin da Ubangiji Allah yana cewa.... Kwanakin sun yi kusa, da cika kowane wahayi.... Zan yi magana, kuma maganar da zan faɗa za ta cika; ba za a ƙara tsawaita ta ba.’” “Su na gidan Isra'ila suna cewa, Wahayin da yake gani na kwanaki masu yawa ne masu zuwa, kuma yana yin annabci ne game da lokuta masu nisa. Saboda haka ka faɗa musu, Ga abin da Ubangiji Allah yana cewa; Babu ɗaya daga cikin maganganuna da za a ƙara tsawaitawa, amma maganar da na faɗa za a aikata.” Ezekiyel 12:21–25, 27, 28.” The Great Controversy, 393.

Lokacin hatimin dubu dari da arba'in da huɗu, kamar yadda motsin Zuwan Almasihu na 1840 zuwa 1844 ya wakilta, yana wakiltar wani zamani ne a kwanaki na ƙarshe, sa'ad da “cika kowane wahayi” “za ta faru.” Tarihin annabci na masifa ta fari, sa'ad da aka ɗora shi a kan tarihin annabci na masifa ta biyu, yana bayyana tarihin annabci na masifa ta uku, wanda shi ne tarihin annabci na hatimin dubu dari da arba'in da huɗu. Haka kuma shi ne tarihin 1840 zuwa 1844. Haka kuma shi ne tarihin da ake cika aikin manzon da yake shirya hanya domin Manzon Alkawari. Shi ne tarihin da

ƙahonin biyu na dabbar ƙasa suke shiga wani canji daga na shida zuwa “na takwas” wanda “yana daga cikin bakwai dɓn.” Shi ne tarihin da ake kashe annabawa biyu a titi, a sura ta goma sha dɓa ta Ru’ya ta Yohanna.

Amma abin da ya yi daidai da muhimmanci kuma shi ne, saboda maganar Allah ba ta taɓa kasa cika ba, tare da wannan ƙa’ida cewa dukan annabawa sun fi yin magana game da kwanaki na ƙarshe fiye da kowane sauran zamani, a ranar 11 ga Satumba, 2001 “kwanakin annabci sun zo kusa,” inda “maganganun da” Allah ya faɗa “za su cika,” kuma “ba za a ƙara jinkirta shi ba.”

Tawayen shekara ta 1863 ya sa Adventisancin Laodiceya ya yi ta yawo cikin jeji har sai da dukkansu suka mutu. Ubangiji ya koma ga wannan tarihi a ranar 11 ga Satumba, 2001, kamar yadda Ya yi da Isra’ila ta dā a Kadesh.

Ziyara ta farko zuwa Kadesh ta haifar da tawayen ’yan leken asiri goma, kuma ta kawo lokacin yawo a cikin jeji. A ƙarshen shekaru arba’in, suka komo Kadesh, kuma a can ne Musa ya bugi Dutsen a karo na biyu, aka kuma hana shi shiga Ƙasar Alkawari, amma suka shiga tare da Joshua. Satumba 11, 2001, ya nuna tsara ta ƙarshe, kuma Allah ba zai ƙara tsawaita Kalmarsa ba.

Za mu yi magana a kan wannan gaskiya a cikin talifi na gaba.

“An rubuta tarihin rayuwar Isra’ila a cikin jeji domin amfanin Isra’ilar Allah har zuwa ƙarshen zamani. Mu’amalolin Allah da masu yawo a hamada a cikin dukan tafiye-tafiyensu zuwa da komo, a cikin fuskantarsu da yunwa, ƙishirwa, da gajiya, da kuma a cikin bayyanannun bayyanuwar ikonsa domin cetonsu, misali ne na allahntaka, cike da gargadi da koyarwa ga mutanensa a dukan zamani. Irin-irin abubuwan da Ibraniyawa suka fuskanta makaranta ce ta shiri domin gidansu na alkawari a Kan’ana. Allah yana so mutanensa a cikin waɗannan kwanaki na ƙarshe su waiwayi baya da zukata masu tawali’u, da ruhoi masu son koyo, su kuma yi nazari a kan jarabawowi masu zafi da Isra’ila ta dā ta ratsa, domin a koya musu a cikin shirinsu domin Kan’ana ta sama.”

“Dutsen nan wanda, sa’ad da aka buga shi bisa umarnin Allah, ya fitar da ruwansa mai rai, alama ce ta Almasihu, wanda aka buga aka kuma ƙuje shi domin ta wurin jininsa a tanadi maɓuɓɓuga domin ceton mutum mai halaka. Kamar yadda aka taɓa buga dutsen sau dɓa, haka ma za a ‘miƙa Almasihu sau dɓa, domin ya dɒuki zunuban mutane da yawa.’ Amma sa’ad da Musa ya buga dutsen da gaggawa a Kadesh, kyakkyawar alamar Almasihu ta ɓaci. Bai kamata a miƙa Mai Cetonmu hadaya a karo na biyu ba. Da yake an yi wannan babbar hadaya sau dɓa kawai, abin da kawai ake bukata ga waɗanda suke neman albarkatun alherinsa shi ne su roka cikin sunan Yesu,—su zubar da muradun zuciya cikin addu’ar tuba. Irin wannan addu’a za ta kawo raunukan Yesu a gaban Ubangijin runduna, sa’an nan kuma jinin nan mai ba da rai zai sãke gudana, wanda gudan ruwan nan mai rai ga Isra’ila mai ƙishirwa ya kasance alama ce a gare shi.”

“Ta wurin bangaskiya mai rai ga Allah kaɗai, da biyayya mai tawali’u ga umarnansa, mutum ne zai iya sa ran samun yardar Allah. A lokacin wannan babban mu’ujiza a Kadesh, Musa, da gajiyyawar gunagunin da tawayen mutane na ci gaba ya rinjaya, ya rasa hangen Mataimakinsa Maɗaukaki; bai saurari umarnin nan ba, ‘Ku yi wa dutsen magana, shi kuwa zai ba da

ruwansa;’ kuma da aka bar shi ba tare da karfin Allah ba, sai ya bata tarihinsa da nuna fushi da raunin dan’adam. Mutumin da ya kamata, kuma zai iya, ya tsaya tsarkake, da karfi, kuma ba tare da son kai ba har zuwa karshen aikinsa, daga karshe ya fadi. An wulakanta Allah a gaban taron Isra’ila, alhali kuwa da za a girmama shi ne, a kuma daukaka sunansa.”

“Hukuncin da aka furta nan da nan a kan Musa ya kasance mai tsananin zafi da wulakanci kwari,—cewa shi tare da Isra’ila mai tawaye dole ne su mutu kafin su haye Urdun. Amma, shin mutum zai yi iƙirarin cewa Ubangiji ya yi wa bawansa tsanani saboda wannan laifi guda daya? Allah ya girmama Musa kamar yadda bai girmama wani mutum dabam da yake a raye a wancan lokaci ba. Ya kare shari’arsa sau da sau. Ya saurari addu’o’insa, ya kuma yi magana da shi fuska da fuska, kamar yadda mutum yake magana da abokinsa. Daidai gwargwadon haske da sanin da Musa ya more, haka laifinsa ya karu.” Signs of the Times, October 7, 1880.